

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2Er/629/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613206707
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613206707.2

Uznesenie

Okresný súd Svidník, v exekučnej veci oprávnenej V. R., nar. X.X.XXXX, bytom F. č. XXX, XXX XX C., štátny občan SR, proti povinnému G. U., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX/XX, XXX XX G., štátny občan SR, o vymoženie 30.000,- eur s príslušenstvom, v konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. Michalom Brožinom, pod sp. zn. Ex 287/2013, o námietkach manželky povinného, Lenky U., I. XXX/XX, XXX XX G., a o jej návrhu na odklad exekúcie, takto

rozhodol:

I. P o v o ľ u j e odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania o neplatnosť právneho úkonu vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 3C/2/2014.

II. Námietky manželky povinného proti exekúcii z a m i e t a .

odôvodnenie:

Na základe návrhu oprávnenej zo dňa 9.10.2013 a poverenia na vykonanie exekúcie č. 5712 056314 * vydaného Okresným súdom Svidník dňa 29.10.2013, upovedomil poverený súdny exekútor JUDr. Michal Brožina účastníkov konania o začatí exekúcie upovedomením zo dňa 6.11.2013. Exekučným titulom pre vykonanie exekúcie bol platobný rozkaz Okresného súdu Svidník zo dňa 3.6.2013 č.k. 6Ro/37/2013-5, ktorý sa stal právoplatným dňa 14.8.2013 a vykonateľným dňa 14.8.2013. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 8.11.2013 a oprávnenej dňa 11.11.2013.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 13.12.2013 podala manželka povinného námietky proti exekúcii. Vecnú aktívnu legitimáciu na podanie námietok odvodila z ustanovenia § 37 ods. 2 Exekučného poriadku, nakoľko exekúciou sú postihnuté veci v bezpodielovom spoluvlastníctve. Svoje podanie odôvodnila tým, že dňa 11.12.2013 jej bolo doručené upovedomenie o spôsobe vykonávania exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve povinného, ako aj exekučný príkaz na vykonanie exekúcie s poučením o vylúčení možnosti podať opravný prostriedok. Keďže jej ako účastníkovi exekučného konania nebolo doručené pôvodné upovedomenie o začatí exekúcie, má zo to, že jej tým bolo odňaté právo účinnej obrany uplatnením námietok proti exekúcii. Ďalej poukázala, že nemá vedomosť o existencii exekučného titulu a o skutočnostiach resp. právnych dôvodoch jeho vzniku. To znamená, že povinný, t.j. jej manžel realizoval úkony presahujúce klasifikáciu bežných rozhodnutí manželov a teda v rozpore spoločného rozhodovania a súhlasu oboch manželov rozhodol o záležitosti presahujúcej bežné veci, čím svojim konaním ohrozil majetok patriaci do BSM exekúciou. Je toho názoru, že tu nastali dôvody ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu resp. exekúcia je neprípustná. Súčasne podala navrhovateľka aj návrh na odklad exekúcie na dobu 1 roka, pričom túto lehotu využije na podanie žaloby odporovateľnosti právneho úkonu titulom ktorého bol vydaný platobný rozkaz. Je podľa nej neakceptovateľné, aby z dôvodu nezodpovedného a protiprávneho konania jej manžela došlo k postihnutiu majetku patriaceho do BSM, zníženia jeho hodnoty resp. jej nároku v prípade vyporiadania BSM po ukončení rozvodového konania, ktoré toho času prebieha.

Oprávnená vo svojom vyjadrení zo dňa 3.1.2014 k námietkam manželky povinného uviedla, že podľa jej názoru nebolo povinnosťou súdneho exekútora doručovať jej upovedomenie o začatí exekúcie. Na začatie exekučného konania rovnako nemá vplyv ani jej vedomosť, resp. nevedomosť o existencii exekučného titulu, ani k dôvodom jeho vzniku. Oprávnená na základe zmluvy o pôžičke požičala finančné prostriedky povinnému a o dôvodnosti jej návrhu bolo rozhodnuté právoplatným platobným rozkazom. Ak manželka povinného namieta zmluvu o pôžičke, ako úkon presahujúci klasifikáciu bežných rozhodnutí manželov, pretože ide o majetok patriaci do BSM postihnutý exekúciou, ani táto námietka v exekučnom konaní nemá žiadne opodstatnenie s poukazom na § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň oprávnená podotkla, že pokiaľ povinnému požičala finančné prostriedky, nejde o bežnú vec týkajúcu sa spoločných vecí manželov, teda tak ako to predpokladá ustanovenie § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na právny úkon týkajúci sa zmluvy o pôžičke povinnému z jeho strany preto nebol potrebný súhlas jeho manželky, ktorý by spôsobil neplatnosť tohto právneho úkonu. Takýto právny úkon by bol neplatný snáď v tom prípade, ak by došlo k situácii opačnej, teda žeby niektorý z manželov poskytol pôžičku oprávnenej, ako veci týkajúcej sa spoločnej veci (BSM). Na dôvodnosť začatia exekučného konania a jeho realizáciu predajom nehnuteľných vecí nemá vplyv ani menovanou tvrdená skutočnosť, že dochádza k postihnutiu majetku patriaceho do BSM exekúciou už počas prebiehajúceho rozvodového konania medzi povinným a jeho manželkou. Rovnako považuje za nedôvodný aj jej návrh na odklad exekúcie.

Súdny exekútor vo svojom vyjadrení k námietkam a návrhu na odklad exekúcie uviedol, že majetok, ktorý patrí do BSM začal postihovať exekúciou až dňa 2.12.2013. Od tohto dátumu sa manželka povinného stala účastníčkou konania, ale iba vo vzťahu k týmto veciam - § 37 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol námietky manželky povinného zamietnuť. Rovnako navrhol zamietnuť aj návrh na odklad exekúcie, nakoľko exekučný titul už nie je možné napadnúť riadnym opravným prostriedkom a navrhovateľka neuvádza žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, že exekúcia bude v budúcnosti zastavená.

Povinný sa k návrhu svojej manželky nevyjadril.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu vedeného pod sp.zn. 3C/2/2014 bolo zistené, že dňa 9.1.2014 manželka povinného v postavení navrhovateľky podala návrh na začatie konania o neplatnosť právneho úkonu, proti svojmu manželovi Slavomírovi Takarskému, ako odporcovi v 1. rade a proti Ivete Hrabkovej, ako odporkyňi v 2. rade. Týmto návrhom sa domáha, aby súd určil, že zmluva o pôžičke zo dňa 31.8.2012, uzatvorená medzi odporkyňou v 2. rade ako veriteľom a odporcom v 1. rade ako dlžníkom, ktorou mala byť odporkyňou v 2. rade poskytnutá odporcovi v 1. rade peňažná pôžička v sume 30.000,- eur, je neplatná. V uvedenom návrhu poukázala na skutočnosť, že sú s odporcom v 1. rade v rozvodovom

konaní. O prebiehajúcom exekučnom konaní, číslo konania Ex 287/2013, sa dozvedela dňa 11.12.2013, kedy jej bolo doručené upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť, a to na byt, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve navrhovateľky a odporcu v 1. rade. Podľa jej zistenia pohľadávka odporkyne v 2. rade, vymáhaná v exekučnom konaní, mala vzniknúť na základe údajnej zmluvy o pôžičke zo dňa 31.8.2012, ktorou mala odporkyňa v 2. rade poskytnúť odporcovi v 1. rade peňažnú pôžičku v sume 30.000,- eur, splatnú dňa 31.12.2012, ktorú odporca v 1. rade v dohodnutej lehote nevrátil. Túto pôžičku považuje navrhovateľka za fiktívnu, so zjavným zámerom poškodiť ju v majetkovej sfére, nakoľko je s odporcom v 1. rade v rozvodovom konaní a tento sa jej opakovane vyhrážal, že ju zničí. Vyslovenia neplatnosti zmluvy o pôžičke sa domáha z dôvodu, že v prebiehajúcom exekučnom konaní jej reálne hrozí strata spoluvlastníctva k bytu, v ktorom býva s maloletým synom Jakobom. Podľa jej názoru, v prípade zmluvy o pôžičke zo dňa 31.8.2012, nešlo, najmä s prihliadnutím na výšku pôžičky a na skutočnosť, že odporca v 1. rade nevlastní majetok relevantnej hodnoty mimo BSM, ktorý by mohol byť predmetom exekučného uspokojenia jeho veriteľa, o bežnú vec tak, ako to predpokladá ustanovenie § 145 ods. 1 OZ a na realizáciu tohto právneho úkonu bol potrebný aj jej súhlas. Keďže navrhovateľka takýto súhlas nedala, je tento právny úkon relatívne neplatný. Aj napriek ustálenej súdnej praxi tvrdí, že pre aplikáciu § 145 ods. 1 OZ nie je nevyhnutné, aby išlo o priamy či bezprostredný vzťah právneho úkonu k spoločným veciam, ale postačí, ak ide aj o vzťah sekundárny (nepriamy) či vzťah účinkov alebo možných dôsledkov tohto právneho úkonu vo sfére spoločných vecí. Toto svoje tvrdenie opiera o nález Ústavného súdu SR zo dňa 8.12.2010 sp.zn. I. ÚS 26/2010. Okrem iného má za to, že zmluva o pôžičke je absolútne neplatná aj pre rozpor s dobými mravmi.

Podľa § 50 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie /§ 46/, o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 37 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sú exekúciou postihnuté veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, účastníkom konania, ak ide o tieto veci, je aj manžel povinného, ak do začatia exekučného konania nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou alebo súdnym rozhodnutím.

Z uvedeného vyplýva, že manželka povinného nie je oprávnená podávať námietky proti exekúcii. Procesne legitimovaný na podanie námietok proti upovedomeniu o začatí exekúcie je len povinný, prípadne jeho právny nástupca, ak od vydania upovedomenia o začatí exekúcie do jeho doručenia alebo v priebehu lehoty na vznesenie námietok došlo k nástupníctvu. Zákon nepriznáva procesnú legitimáciu oprávnenému ani iným subjektom exekučného konania. Manželka povinného sa stala účastníčkou exekučného konania až od momentu, keď súdny exekútor začal postihovať exekúciou majetok patriaci do BSM a iba vo vzťahu k týmto veciam. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd námietky manželky povinného zamietol.

Rovnako sa súd zaoberal aj návrhom manželky povinného na odklad exekúcie.

Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

Ustanovenie § 56 Exekučného poriadku upravuje predpoklady na povolenie odkladu exekúcie, resp. dôvody na odklad exekúcie, ktorý v exekučnom konaní zabezpečuje ochranu povinného. Táto ochrana je buď dočasná, alebo smeruje k takej úprave pomerov oprávneného a povinného pred definitívnym zastavením exekúcie, ktorá zabráni vzniku bezdôvodného obohatenia oprávneného alebo nárokov na náhradu škody. Dôvodom na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku je skutočnosť, že možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. Povolenie odkladu exekúcie podľa tohto ustanovenia predpokladá preukázanie takých okolností, z ktorých vyplýva, že možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku splnenia podmienok na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Vzhľadom na to, že zákon bližšie nerozvádza slovné spojenie "ak možno očakávať", že na základe zákonom vymedzených skutočností dôjde k zastaveniu exekúcie, pred povolením odkladu exekúcie z uvedených dôvodov by malo byť teda aspoň dostatočne osvedčené, že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorého výsledkom môže byť právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie. Ďalej je potrebné uviesť, že aj keď je základným účelom odkladu exekúcie v exekučnom konaní predovšetkým ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, zároveň na druhej strane musia byť rešpektované aj základné práva toho, voči komu takéto rozhodnutie smeruje. Je na exekučnom súde, aby okrem vyššie uvedeného aj spravodlivo zhodnotil pomer rizika nepriaznivých následkov spôsobených prípadným neodložením exekúcie povinnému a rizika vážneho ohrozenia oprávneného spôsobeného eventuálnym odkladom, najmä s poukazom na celkový stav veci.

Manželka povinného vo svojom návrhu na odklad exekúcie uviedla, že sa mieni domáhať neplatnosti právneho úkonu (zmluvy o pôžičke zo dňa 31.8.2012) podľa § 40a Občianskeho zákonníka, z dôvodu absencie jej súhlasu ako manželky povinného s uzatvorením zmluvy o pôžičke, ktorá bola základom pre vydanie platobného rozkazu Okresného súdu Svidník zo dňa 3.6.2013 č.k. 6Ro/37/2013-5, t.j. pre exekučný titul v predmetnej exekúcii. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu vedeného pod sp.zn. 3C/2/2014 bolo zistené, že skutočne prebieha konanie o neplatnosť právneho úkonu, kde manželka povinného vystupuje ako navrhovateľka a jej prípadný úspech v tomto konaní by v konečnom dôsledku znamenal absenciu vykonateľného exekučného titulu a zastavenie vykonávanej exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku. Zo spisu Okresného súdu Svidník sp.zn. 7C/245/2013 bolo tiež zistené, že v pôvodnom rozkaze konaní bol dňa 3.6.2013 vydaný platobný rozkaz č.k. 6Ro/37/2013-5,

a to na základe pripojenej zmluvy o pôžičke. Zmluva o pôžičke bola uzavretá dňa 31.8.2012, medzi oprávnenou ako veriteľkou a povinným ako dlžníkom, pričom manželka povinného nebola tejto zmluvy účastníka, hoci zmluva bola uzavretá za trvania manželstva. Skutočnosť, že v prebiehajúcom exekučnom konaní pristúpil súdny exekútor k vykonaniu exekúcie predajom bytu patriaceho do BSM (11.12.2013 vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom bytu a na deň 23.12.2013 stanovil vykonanie jeho znaleckého ocenenia), svedčí o tom, že povinný nedisponuje žiadnym majetkom relevantnej hodnoty mimo BSM, ktorý by mohol byť predmetom exekučného uspokojenia jeho veriteľa.

Vzhľadom na uvedené, má súd za to, že pomer rizika nepriaznivých následkov spôsobených neodložením exekúcie vo vzťahu k spoločnému majetku povinného a jeho manželky, k riziku ohrozenia záujmov oprávnenej je oveľa vyšší. Z vyjadrenia oprávnenej k návrhu na odklad exekúcie nevyplýva, že by jej povolenie odkladu exekúcie spôsobilo existenčné problémy. Pokiaľ oprávnená skutočne povinnému požičala vymáhanú sumu peňazí, možno predpokladať že sa tak stalo z jej prebytku a že chýbajúce finančné prostriedky jej nespôsobia vážne ohrozenie. Prebiehajúce exekučné konanie však stavia manželku povinného i jej maloleté dieťa Jakuba Tokarského do neisteného postavenia, keďže by mohli prísť o byt, v ktorom bývajú. Žaloba o neplatnosť právneho úkonu - Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.8.2012, je jedinou možnosťou ako sa manželka povinného môže brániť proti konaniu svojho manžela, ktoré uskutočnil bez jej vedomia. Ako už bolo uvedené vyššie, jej prípadný úspech v tomto konaní by v konečnom dôsledku znamenal absenciu vykonateľného exekučného titulu a zastavenie vykonávanej exekúcie. Z uvedeného dôvodu bolo rozhodnuté o odklade exekúcie s tým, že odklad bol povolený do právoplatného skončenia konania o neplatnosť právneho úkonu vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 3C/2/2014.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Svidník. (§ 56 ods. 7 Exekučného poriadku a § 374 ods. 4 O.s.p.)

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p., proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.